אי נמי דפסלינהו בגזלנותא

Perhaps also that they disqualified them as robbers

Overview

The גמרא גמרא stated that in the case where the latter עדים disqualified the former ע"ז, there will be a difference whether the reason why ע"ז ע"ז them to be מכאן ולהבא הוא נפסל (so in the case of גזלנותא where there is no מכאן ולהבא הוא נפסל למפרע will be ע"ז מכאן ולהבא הוא נפסל למפרע will be ע"ז מכאן ולהבא הוא נפסל ע"ז מכאן ולהבא הוא נפסל ע"ז מכאן ולהבא הוא נפסל where there is also פסידא דלקוחות פסידא דלקוחות פסידא דלקוחות מכאן ולהבא הוא נפסל מכאן ולהבא הוא נפסל מכאן ולהבא הוא נפסל with a seemingly contradictory .מתרות גמרות גמרא אורים.

_____

תוספות anticipates a difficulty:

-1והא דאמרינן בפרק זה בורר (סנהדרין דף כו,ב) דההיא מתנה דהוו חתים עליה תרי גזלנין אחר והא דאמרינן בפרק זה בורר (סנהדרין דף כו,ב) that there was this gift document upon which two robbers signed -

- סבר רב פפא בר שמואל לאכשוריה משום דהא לא אכריזנא עלייהו משום דהא לא כשוריה משום דהא לא sought to certify it, because there was no announcement about these גזלנין.

ימסיק דגזלן דאורייתא לא בעי הכרזה ^{5} ומסיק דגזלן דאורייתא לא בעי הכרזה ^{6} ומסיק דגזלן ואסיד בעי הכרזה ולא חיישינן לפסידא לעדות מה"ת there concluded that a גזלן who is פסול לעדות מה", does not require an announcement; and (continues תוספות) we are not concerned for the loss of the recipient of the gift; so why indeed aren't we concerned for this פסידא –

תוספות responds to an anticipated answer:5

-6אף על גב דפסידא דמקבל מתנה לאו דוקא דהוא הדין דיש לחוש לפסידא דמקבל מתנה

¹ Normally שטר should seemingly be invalid.

² The גמרא there previously stated that all those listed in the משנה (כד,ב to be מכר, they are not disqualified until there was a public announcement stating that they are disqualified. ר"פ בר שמואל assumed that the same ruling applies to בר לעדות. The הכרזה is necessary since people do not know that they are פסול לעדות, and may use them, and will subsequently suffer a loss when their שטרות will be invalidated (פסידא דלקוחות).

 $^{^3}$ The פסולין of the משנה which require הכרזה are (presumably) מדרבנן.

⁴ Seemingly the same reason that applies to פסולין דרבנן (see footnote # 2) should apply to פסולין דאורייתא, for how are the people to know that their עדים are עדים are נחנה this will cause (in this case) the מתנה to lose their מתנה.

⁵ Perhaps one can argue that we are only concerned for a פסידא דלקוחות (where the buyer laid out money), but not for מסידא דמתנה (where the recipient did not pay anything). תוספות negates this answer.

⁶ אוטפות assumes that just as we are concerned for לקוחות we should be concerned for מתנות as well, as it is known that a person receives a gift only because he did something for the grantor of the gift.

Even though that the phrase, 'we are concerned for דלקוחות,' is not precise, for the same law applies that we should be concerned for the loss of the מקבל should require שטר מתנה and otherwise the שטר מתנה should be valid - מכל מקום פטלינן לההיא מתנה -

Nevertheless, we disqualify that שטר מתנה, even though there was no הכרזה -

דמיירי שכבר העידו עליהן בבית דין קודם שחתמו בשטר מתנה -For that is in a case where they already testified in בי"ד regarding these עדים that they are שטר מתנה, before they signed on the שטר מתנה

תוספות offers another scenario why the תוספות was נפסל:

- או לא נראית ההיא שטר מתנה עד אחר שנודע פסולן בבית דין - Or it was a case where that שטר מתנה was never seen, until after the פסול of the עדים - בי"ד

יאף על גב דזמנה קודם יש לחוש שמא הקדימו כדפרישית לעיל ^{9} . So even though it is dated before they were declared בי"ד in גזלנים, nevertheless the is the concern that they predated the שטר, as I explained previously, but really it was written after they were declared - פסולים

תוספות anticipates a difficulty:

ומיהו ההוא עובדא ^{01} דפרק זה בורר (שם דף כז,א) דחד אמר קמאי דידי גנב ^{11} כולי - However, regarding that story in פרק זה בורר, where one witness of בר המא testified that one murder witness stole in my presence, etc.; why are they נפסל to testify on the murder, since their ספול גזלנות זל took place now after they testified to the murder –

replies:

לדיני נפשות פשיטא שיש לפוסלו למפרע - 12

7

⁷ Once they were testified against in הרוה is needed, since everyone knows that a הרוה is needed, since everyone knows that a גזלן is However, concerning the משחק בקוביא (like משחק בקוביא [gambling]), even if it is known that they are משחק בקוביא, nevertheless, unless there is a הכרוה that they are פסול people assume that they are still ...

⁸ Therefore, there is no פסידא, for when they wrote the שטר, it was already known that they are גזלנים (so they should not have used them for עדים).

⁹ עב,ב ד"ה מכאן.

 $^{^{10}}$ was assumed to have killed someone, to which there were witnesses. בר המא bought other witnesses who testified that the עדים were עדים were גזלנים

¹¹ בר חמא wanted to disqualify them because they are גזלנים, however we just now concluded that (even) by the פסול of it only takes effect after they were בי"ד, but their murder testimony happened before they were נפסל, so how could בר חמא disqualify them?!

 $^{^{12}}$ The concern of תקנת הכמים (which is the reason why מכאן ולהבא הוא נפסל) is merely a תקנת חכמים to protect the לקוחות, but in reality the עדים should be נפסל למפרע (as the גמרא stated explicitly); this תק"ח is only for דיני ממונות,

Regarding capital cases it is obvious that they are disqualified retroactively, from the time they stole, but not later when they were בי"ד ni בפסל –

תוספות anticipates an additional difficulty:

- איכא בינייהו לענין דיני נפשות או לאסור אשה לבעלה ¹⁵ איכא בינייהו לענין דיני נפשות ¹⁵ או לאסור איכא בינייהו לענין דיני נפשות ¹⁵ או לאסור אכס, the גמרא could have said, 'there is a difference' (whether the reason is because of חידוש, or because of פסידא דלקוחות regarding capital cases, or to forbid a woman to her husband, or -

לענין גיטין וקדושין ¹⁶ ועדות החדש⁷¹

Regarding divorces and marriages and testimony for the new month, and in all these cases we found out later, through הזמה, that they were liars prior to the testimonies mentioned here -

תוספות replies; the reason he does not mention any of these differences -

אלא דדחיק לאשכוחי דאיכא בינייהו לענין ממון:

It is rather because he is trying hard to find a difference regarding monetary matters.

Summary

There is no בי"ד שסידא דלקוחות, provided that the בי"ד took place first. The ruling of מכאן ולהבא is only regarding cases where there can be פסידא however in all other matters the rule is למפרע הוא נפסל.

Thinking it over

however we cannot allow this תק"ח to cause someone's death. Therefore, regarding למפרע הוא all agree that למפרע הוא למפרע הוא בפסל consequences, we will say למפרע הוא נפסל.

¹³ Since we are now saying that whenever there is no פסידא דלקוחות, we say למפרע, we can have many differences between the two reasons.

¹⁴ They are testifying to a murder.

¹⁵ They are testifying that she was promiscuous, while she was married, and therefore forbidden to her husband.

¹⁶ Either a divorce a marriage took place.

¹⁷ They are testifying that they saw the new moon.

¹⁸ The הזמה took place on ר"ח טבת for testimony that was given on ה"ח, and on ר"ח, and on ר"ח (between the false testimony and the הזמה), they testified to one of the above (נפשות, גיטין וקידושין וכו').

 $^{^{19}}$ Since ע"ז is a חידוש so אין ואילך.

 $^{^{20}}$ Since by rejecting their testimony there is no פסידא ללקוחות. No innocent people are being harmed.

According to the reason of פסידא דלקוחות, what would be the ruling regarding the time between their testimony (for which they were הומה) and the time of the הזמה, where they testified regarding דיני נפשות (where there is no שטרי מקה); would we say that their testimony is accepted regarding money matters (פסידא דלקוחות), but rejected regarding notes, נפשות נפשות מכאן ולהבא הוא נפסל), but rejected regarding if the שטרי בפשות למפרע הוא נפסל). This would seem like an inherent contradiction (especially if the שטרי מקה case happened before the שטרי מקה)!